

DZIENNIK

P R A W

z roku 1845.

W KRAKOWIE

W DRUKARNI UNIWERSYTECKIEJ.

REGISTR

DZIENNIKA PRAW;

z roku 1845.

Numer Dz. Gł. Sen.	Wyszczególnienie przedmiotu	Stronnica
472	Zmiany w postanowieniu N. 3453 D. G. z r. 1843 względem uproszczenia manipulacyi Urzędu pro- bierczego	
915	Przepisy ustanawiające je- dnostajność ceny wódki w Okręgu W. M. K. .	
868	O stanie korpusu Milicyi krajowej	
918	Urządzenie Weteranów Mi- licyi	
1479	Zezwolenie na założenie pobocznej kolei żelaznej,	

Numer Dz. Gł. Sen.	Wyszczególnienie przedmiotu	Stronnica
1900	łączyć się mającej z ko- leją Warszawską . . Postanowienie, aby drzewo z lasów prywatnych na sprzedaż przeznaczone, było cechowane . . .	
2234	Pozwolenie na założenie giserni odlewów żela- znych P. And. Schwei- ger udzielone	
4515	Instrukcyja dla Komorników Sądowych	
5087	O sporach Administracyj- nych i ich rozstrzygni- niu	
6099	O karach na grających w Loteryą	

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Uznawszy za stosowne poczynić niektóre zmiany w postanowieniu Naszém z dnia 7 Lipca 1843 r. Nro 3453 D. G. S. ułatwienie manipulacyi probierczěj i zwolnienie opłat od wyrobków złotych i srebrnych na cennik mające, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Wszelkie tutejszo-krajowe wyroby złote i srebrne stopowaniu z powyższego postanowienia uległe, cechowane będą cdaż bezpłatnie.

Artykuł 2.

Wyroby zaś zagraniczne nie mają już podlegać cechowaniu z Urzędu, lecz tylko na żądanie stron, które jak dotąd taxę z tego tytułu na korzyść Urzędu probierczego opłacać będą powinny.

Artykuł 3.

Do Dyrekeyi Policyi i Urzędu Probierczego należy czuwać i przekonywać się, ażeby tutejszo-krajowe wyroby złote i srebrne bez poprzedniego ich przez Probierza ostępowania, nie były sprzedawane pod tytułem zagranicznych; dla czego Złotnicy i Jubilery utrzymywać winni oddzielny rachunek wyrobów tutejszych, a oddzielny zagranicznych, poparty stosownemi dowodami sprowadzenia tychże, dla przekonania w każdym razie Zwierzchności o rzeczywistości pochodzenia wyrobu z zagranicy.

A r t y k u ł 4.

Postanowienie Nasze z dnia 7 Lipca 1843 r. Nro 3453 D. G. S. o ile niniejszém od dnia 1 Marca b. r. poczynając obowiązywać mającém zmodyfikowaniem nie zostało, w swój mocy utrzymuje się, w szczególności zaś Art. 12 i 18 pierwszego uchylone zostają.

Działo się na posiedzeniu Naszém w Krakowie, dnia dwudziestego siódmego Stycznia, tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku.

Prezes Senatu

SCHINDLER.

Za Sekretarza Głnego Senatu

(M. P.)

POPIELECKI.

Nowakowski Sekr. Exp. Senatu.

Dzień ogłoszenia 1 Marca 1845 roku.

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Kolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Zważywszy, że zbyt niska cena po ja-
nej wystawiona na wyszynk wódka w nie-
mniejszych, a mianowicie mniejszych posiadło-
ściach Okręgu W. M. Krakowa sprzeda-
ać się zwykła, działa na szkodę praw
propinacyjnych posiadłościom większym słu-
żących, i zachęca uboższą klasę ludzi do
użycia trunku tego częstokroć nad potrzebę
miarę; zważywszy równie że gatunek po-
bywanój w wielu miejscach wódki szkodli-
wy wpływ wywiera na zdrowie mieszkań-
ców, i wymaga zaprowadzenia środków,
przy którychby mierne użycie trunku tego
wpłynęło na poprawę ich stanu, postano-
wiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

W Okręgu W M. Krakowa w karczmach, domach zajezdnych, oberżach, bądź jakichkolwiek miejscach w których szynk legalnie istnieje, spirytusu i okowity utrzymywać ani sprzedawać nie wolno. Wódka w rzeczonych domach na wyszynk wystawiona, większej tężości nad 46 $\frac{1}{2}$ % probierza stomiarowego (Trallesa) czyli sześć stopni probierza Maggiera mieć nie powinna, i nie taniiej jak po groszy sześć za kwaterkę, a trzy złote groszy sześć za garniec sprzedawaną być może.

Artykuł 2.

Szynkowanie wódki słodkiej po niższej cenie jak po gr. 10 za kwaterkę, a po pięć złotych groszy dziesięć za garniec jest zabronione.

Artykuł 3.

Dodawanie przez Szynkarza pewnej ilości wódki, bezpłatne dodawanie przekąsek, rozdawanie wódki za opłatą od wejścia do szynku, sprzedaż na miary większe od

postanowionych w kraju, wszelki rabat i inne sposoby działające na znizenie ceny wódki szynkowej jak najmocniej zakazują się.

Artykuł 4.

W gorzelniach, distillarniach i jakichkolwiek innych zabudowaniach na składy spirytusu, okowity, bądź innych wódek przeznaczonych, jedynie tylko sprzedaż hurtowa po cenie między stronami umówionej miejsce mieć może. Hart oznacza się w ilości najmniejszej na garncy trzydzieści w jedném naczyniu.

Artykuł 5.

Posiadacze praw propinacyjnych za Szynkarzy swoich są odpowiedzialnymi.

Artykuł 6.

Przestępujący niniejsze rozporządzenie czy to wprost, czy środkami ubocznymi, ulegną karze pieniężnej od 6 do 1000 Złp. Przekroczenia Art. 1, 2 i 3, rozpoznawane i sądzone będą przez Dyrekcya Policyi w wsiach do Cyrkulów miejskich przydzie-

lonych, a w Okręgu przez Kommissarzy dystryktowych w pierwszej, a przez Wydział Spraw Wewnętrznych i Policji w ostatniej Instancji. Przekroczenia Art. 4 rozpoznawane i sądzone będą przez Wydział Spraw Wewnętrznych i Policji w pierwszej, a przez Senat Rządzący w ostatniej Instancji. Do założenia rekursu naznacza się termin dni ośmiu od ogłoszenia decyzji w pierwszej Instancji wydanej.

Artykuł 7.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które za obowiązujące z dniem 1 Kwietnia b. r. poczynając uważanem być ma, Wydziałowi Spraw Wewnętrznych i Policji, Dyrekcji Policji, tudzież Kommissarzom dystryktowym w czem do kogo należy, polecamy.

Działo się na posiedzeniu Naszém w Krakowie dnia dwudziestego czwartego Lutego tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku.

Prezes Senatu
SCHINDLER.

Z. Sekretarza Głnego Senatu

(M. P.)

J. SŁONIŃSKI

Nowakowski Sekr. Exp. Senatu.

Dzień ogłoszenia 1 Kwietnia 1845 roku.

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Gdy dotychczasowy stan Korpusu Milicyi W. M. Krakowa uległ zmianie przez powiększenie go w ogóle o 52 ludzi na drodze § 62 Statutu Milicyjnego wskazanej, w skutek czego i allegat lit: A. przy wzmiankowanym Statucie znajdujący się, jako nieodpowiedni powiększonemu nateraz Korpusowi Milicyi, winien być stosownym zastąpiony: przeto w miejsce dawnego literą A. oznaczonego nowy allegat rzeczywisty stan Milicyi wykazujący Dziennikiem

Praw do wiadomości powszechnej ogłosić postanowiliśmy.

Działo się na posiedzeniu Naszem w Krakowie dnia dwudziestego pierwszego Lutego tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku.

Prezes Senatu

SCHINDLER.

Z. Sekretarza Głównego Senatu

(M. P.)

J. SŁONIŃSKI.

Nowakowski Sekr. Exp. Senatu

Stan Korpusu Milicyi W. M. Krakowa.

Liczba		Wymienienie Oddziału i Stopnia	Uwagi
po- d- leż- na	razem		
		<i>Sztab Milicyi</i>	
1		Komendant	
1		Audytor w stopniu Kapitana	
1		Kancellista w stopniu Feldfebla 1go	
	3		
		<i>Kompania Policyjna</i>	
1		Kapitan	
1		Porucznik	
1		Podporucznik	
2		Feldfebli	
12		Kaprali	
2		Doboszy	
124		Żołnierzy	
	143		
		<i>Kompania 1 Milicyjna</i>	
1		Kapitan	
1		Porucznik	
1		Podporucznik	
2		Feldfebli	
12		Kaprali	
6		Zastępców	
2		Doboszy	
134		Żołnierzy	
	159		

Audytor pełni zarząd, służbę Platnika i Adjutanta.

Liczba		Wymienienie Oddziału i Stopnia
poje- dyna	razem	
		<i>Kompania 2 Milicyjna</i>
1		Kapitan
1		Porucznik
1		Podporucznik
2		Feldfebli
12		Kaprali
6		Zastępców
2		Doboszy
133		Zołnierzy
	158	
		<i>Oddział Żandarmeryi</i>
1		Podporucznik
1		Wachmistrz
6		Brygadycerów
1		Trebacz
42		Żandarmów konnych
20		Żandarmów pieszych
	71	
		<i>Muzyka Milicyjna</i>
1		Kapelmistrz
18		Muzykantów
	19	
Głów	553	Stanowi ogół całej Milicyi.

(M. P.)

Zgodno z Aktami

Nowakowski Sekr. Exp. Senatu.

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Zaradzając potrzebie wskazania sta-
łych zasad, według których osoby do
składu Milicyi od Feldfebla i Wachmistrza
na dół, jak równie do Muzyki Milicyjnej
należące, gdyby w ciągu swój służby stały
się do niej niezdatnemi, na spoczynek prze-
noszone, a następnie utrzymywane lub wy-
nagradzane być mają, odnośnie do §. 57
Statutu dla Milicyi krajowej wydanego i
Art. 1 Ustawy dodatkowej emerytalnej z
dnia 1 Lipca 1844 r. postanowiliśmy na-
stępujące

URZĄDZENIE

*Oddziału Inwalidów Milicyi Wolnej
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

§ 1.

Osoby do składu Milicyi od Feldfebla i Wachmistrza na dół, tudzież do Muzyki Milicyjnej należące, gdyby w czasie służby w Milicyi tutejszej podpadły kalectwu przez wypadek nie z własnej winy pochodzący, lub utraciły zdrowie tak dalece, iżby dalej obowiązków przyjętych nie były w stanie sprawować, nabywają prawa albo do żołdu według niżej wyszczególnionych zasad dla Inwalidów ustanowionego, albo też będą w domu Inwalidów utrzymywanemi.

§ 2.

Niemożliwość dalszego służenia polegać ma na świadectwie Kommandanta Milicyi, popartem opinią właściwego Urzędnika

zdrowia i Fizyka miasta, tudzież superrewizyą Protomedyka.

§ 3.

Przeniesienie na specyznek a w skutek tego utrzymywanie w domu Inwalidów lub wynagradzanie stosownym żołdem, następuje przez Senat Rządzący na przedstawienie Kommandanta Milicyi.

§ 4.

Osoby należące do składu Milicyi od Feldfebla i Wachmistrza na dół, z wyłączeniem Muzykusów, jeżeli przynajmniej 20 lat w tutejszej Milicyi wysłużą i do dalszej służby są niezdadne, mają prawo do $\frac{1}{3}$ części żołda pobieranego w służbie, do ubrania stosownego i zamieszczenia w koszarach. Równie do dobrodziejstwa tego mają prawo i osoby które 20 lat niewysłużwszy, uległy nie z własnej winy kalectwu w takim stopniu, że z względu na towarzyszące o-

koliczności na pomieszczenie w domu Inwalidów zasługują.

Ubranie i zaopatrywanie innych potrzeb w koszarach właściwym etatem przepisane będą.

§ 5.

Osoby w poprzedzającym paragrafie wymienione, które dwadzieścia lat w tutejszej Milicyi nie wysłużyły, a z powodu kalectwa lub utraty zdrowia do dalszej służby niezdatnemi się stają, nabywają prawa do pobierania po za koszarami żołdu wyrównywającego $\frac{1}{3}$ części żołdu pobieranego w służbie i do zatrzymania na raz jeden ubioru swego, bez żadnych innych emolumentów.

§ 6.

Osoby mające prawo do dobrodziejstwa w §. 4 wymienionego, jeżeliby niechciały w koszarach zostawać, mogą żądać wynagrodzenia o jakim § 5 wspomina, bez żadnego

innego dodatku, nie tracają jednak prawa zamieszczenia w koszarach, jeśliby do służącego sobie dobrodziejstwa powrócić chciały.

§ 7.

Żołd o którym § 5. wspomina, może być pobieranym tak w kraju **W. M. Krakowa** jak i za granicą.

§ 8.

Niezdatny do służby wojskowej, jeśliby na jakiej posadzie cywilnej zamieszczony został, nie może jednocześnie korzystać z dobrodziejstwa §§. 4 i 5. Jednakże staje się ów Członkiem stowarzyszenia emerytalnego mogącym korzystać z ustawy ogólnej emerytalnej dopiero wtedy, gdy na posadzie cywilnej przynajmniej lat pięć nieprzerwanie zostaje; w przeciwnym bowiem razie służą mu jedynie prawa dla Inwalidów przepisane. Po pięciu latach służby cywilnej, składka przez podobne indywiduum do

Kassy Weteranów przez czas służby w **Milicyi** opłacana, do **Kassy Stowarzyszenia emerytalnego** przeniesioną być powinna.

§ 9.

Członkowie Muzyki Milicyjnej za kontraktami na czas pewny zawierającymi służbę pełniący, jeżeli nieprzerwanie lat dwadzieścia wysłużą, nabywają prawa do żołdu w stosunku $\frac{1}{3}$ części w ostatnich latach pobieranej pensyi, zaś po latach **30** do $\frac{2}{3}$ części rzeczonej pensyi.

§ 10.

Jeśli by udowodnionem było, że **Członek Muzyki Milicyjnej**, o jakim poprzedzający paragraf wspomina, pogrążył kalectwo lub utracił zdrowie w służbie Milicyjnej pomiędzy **10** a **20** rokiem: **Senat Rządzący** w szczególnych wypadkach ilość żołdu lub jednorazowego wsparcia oznaczy.

§ 11.

Żony i dzieci po osobach w §. 1. niniejszego postanowienia wymienionych żadnego prawa do pensyi nie mają.

§ 12.

Weterani dotąd na żołdzie lub w koszarach zamieszczeni, utrzymują się przy korzyściach, jakie im szczególnemi postanowieniami udzielone zostały, chybaży takowe jedynie tymczasowo wydane były.

§ 13.

Opłata po $\frac{2}{100}$ na fundusz Kassy Weteranów wniesiona, nie może być pod żadnym pozorem składającym takową zwracana.

§ 14.

Wykonanie niniejszego urzędzenia, które od dnia dzisiejszego za obowiązujące uważaném być ma, właściwym Władzom krajowym polecamy.

Działo się w Krakowie na posiedzeniu Naszém dnia dwudziestego czwartego

**Lutego tysiąc ośmset czterdziestego pią-
ego roku.**

Prezes Senatu

SCHINDLER.

Z. Sekretarza Jlnego Senatu

(M. P.)

J. SŁONIŃSKI.

***Nowakowski* Sekr. Exp. Senatu.**

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Uwzględniając zanesioną do Nas przez
PP. Fryderyka Edwarda de Lōbbecke,
Jana Chrystyana Ferdynauda Schiller i
Teodora Reimann uprzywilejowanych Dy-
rektorów Towarzystwa kolei Krakowsko-
Górno-Szląskiej prośbę, o przyznanie Im
prawa założenia pobocznej kolei żelaznej,
łączyć mającej kolęj Krakowsko-Górno-

Szląską z koleją Warszawsko-Wiedeńską, — udzielamy niniejszym tymże PP. de Löbbbecke, Schiller i Reimann zezwolenie na wykonanie drogi pobocznej żelaznej od drogi głównej Krakowsko-Górno-Szląskiej pod Szczakową do granicy Królestwa Polskiego w punkcie jaki za wzajemnym porozumieniem się Rządu Krakowskiego z Rządem Królestwa Polskiego oznaczonym zostanie, rozciągając koncesyą pod dn. 24 Lutego 1844 r. do L. 918 D. G. S. i przywilój pod dniem 1 Marca t. r. do L. 922 D. G. S. na kolój Krakowsko-Górno-Szląską Onymże wydane, we wszystkich punktach, warunkach i zastrzeżeniach, i do drogi żelaznej pobocznej od Szczakowy do granicy Królestwa Polskiego; które to postanowienie

w Dzienniku Praw zamieścić polecamy.

Działo się na posiedzeniu Naszém w Krakowie dnia czwartego miesiąca Kwietnia tysięcznego ośmsetnego czterdziestego piątego roku.

Prezes Senatu

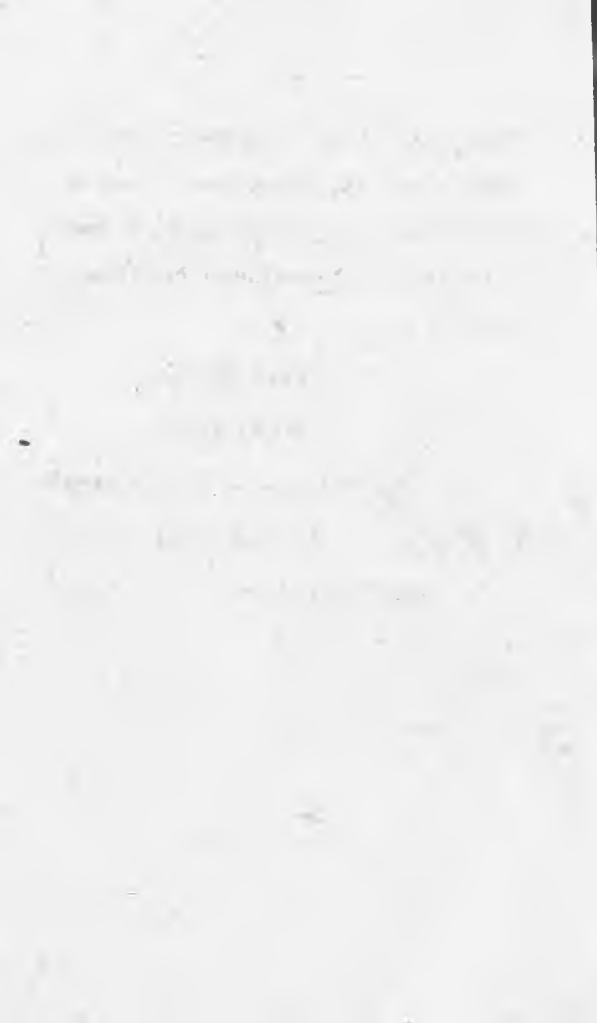
SCHINDLER.

Z. Sekretarza Jlnego Senatu

(M. P.)

J. SŁONINSKI.

Nowakowski Sekr. D. K. Senatu.

Nro 1900 D. G. S.

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Mając sobie przedstawioném, iż w niektórych lasach prywatnych odbywa się sprzedaż nieoczekowanego drzewa, przez co tak lasy prywatne jak i Skarbcwe na trudność wykrycia kradzieży leśnych są narażone, stanowimy:

§ 1.

Iż wszelkie w kraju Miasta Krakowa ścięte drzewo materyałowe, to jest nie-

siągowe, cechą właściwą z dóbr, z których pochodzi, opatrzonem być winno.

§ 2.

Pozbywający z lasu drzewo niecechowane ulegnie karze Policyjnej od 6 do 100 Złp. przez Wydział Spraw Wewnętrznych i Policyi wymierzyć się mającej. Odwoływanie się od decyzji Wydziału do Senatu Rządzącego miejsce mieć może.

§ 3.

Właściciele lasów obowiązani są odbicie cech przez nich używanych złożyć w Kommissaryatach właściwych dla możliwości porównania w razie potrzeby.

Rozporządzenie niniejsze, które dla wiadomości powszechnej w Dzienniku Praw zamieszczonem mieć chcemy, ma być za

obowiązujące od dnia 1 Czerwca r. b.
uważane i wykonanie onego Wydziałom
Senatu polecamy.

Działo się w Krakowie na posiedze-
niu Naszém dnia dwudziestego pierwsze-
go Kwietnia tysiąc ośmset czterdziestego
piątego roku.

Prezes Senatu

SCHINDLER.

Z. Sekretarza Jlnego Senatu

(M. P.)

J. SŁONINSKI.

Nowakowski Sekr. D. K. Senatu.

Dzień ogłoszenia 1 Czerwca 1845 roku.

Nro 2234 D. G. S.

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Zważywszy, iż zamierzone przez P. Andrzeja Szweiger założenie w rzeczywistości jego własnej Rozdziałowskie zwanój Giserni odlewów żelaznych, łącząc w sobie dogodność powszechną, jaką podobne urządzenia dotąd w kraju tutejszym nie istniejące zapewniają, wielce jest dla tegoż kraju pożądaném, na przełożenie Wydziału Spraw Wewnętrznych i Politycy stanowimy, co następuje:

1) Udzielamy P. Andrzejowi Schweiger pozwolenie do założenia w rzeczywistości jego własnej Rozdziałowskie zwaney Giserni do odlewów żelaznych.

2) Końcem zapewnienia zwrotu kosztownych nakładów, jakie założenie tej Giserni koniecznie za sobą pociągnie, udzielamy P. Andrzejowi Schweiger wyłączny przywilej w Mieście Krakowie i jego Okręgu na lat dziesięć w ten sposób, iż w tym okresie czasu nikomu na wzniesienie podobnego zakładu pozwolenie od Rządu krajowego wydanem nie zostanie, z zastrzeżeniem wszakże:

a) aby urządzenie kół wodnych do poruszania młochów i t. p. maszyneryi w niczem nie naruszało praw sąsiadów i służeńności co do użytkowania z wody i jej spadku, czyli aby zmiana maszyneryi dzisiejszój młyna na inną jakąkolwiek, nie wywierała wpływu na zmianę zwierciadła wody ze szkodą

lub niedogodnością jakąkolwiek sąsiadów;

- b) aby założyć się mająca Gisernia w przeciągu półtora roku rachując od daty niniejszego przywileju, pod utratą tegoż w ruch była wprowadzoną; na koniec
- c) iż Rząd Wolnego Miasta Krakowa będzie miał wolność, gdyby tego uznał potrzebę, podobną Gisernią w swych Zakładach urządzić.

Działo się w Krakowie na Posiedzeniu Naszém dnia dziewiątego Maja tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku.

Prezes Senatu

SCHINDLER.

Z. Sekretarza Jlnego Senatu

(M. P.)

J. SŁONINSKI.

Nowakowski Sekr. D. K. Senatu.

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

W celu zapewnienia należytego wykonania przepisów Ustawy Exekucyjnej przez wskazanie Urzędnikom wykonawczym stałych i jednostajnych prawideł, jakich się trzymać mają w odbywaniu czynności exekucyjnych; pragnąc oraz zapobiedz na przyszłość sporom które z mylnego sporządzania Aktów exekucyjnych dotąd miały miejsce: po przedstawieniu sobie na właściwej drodze projektu do urządzenia w tym względzie, postanowiliśmy i stanowimy następującą Instrukcyą dla Komorników Sądowych.

TYTUŁ I.

O powołaniu Komorników i ich karności.

§. 1.

Komornicy są Urzędnikami Sądowemi.
Do nich należy:

1. Doprrowadzanie do skutku Exekucyi Sądowej, która jedynie na mocy tytułów w Art. 1 i 13 Ustawy Exekucyjnej wymienionych, i w sposobie przez Art. 25 tejże Ustawy wskazanym miejsce mieć może.
2. Uskutecznianie wezwań i Aktów na żądanie stron w przypadkach prawem przewidzianych, jako to: wezwań, oświadczeń, wypowiedzeń i zawiadomień, które nienależąc do rzędu exekucyjnych, robione tylko bywają dla śladu urzędowego i nadania czynności pewnej daty. *(Co do exekucyi wyroków karnych zobacz postanowienie Senatu*

**Rządzącego z d. 12 Grudnia 1842
Nro 7075 D. G. S.).**

§. 2.

Urzędowanie Komorników w mieście Krakowie będących, rozciąga się do miasta, przedmieść jako też i całego Okręgu, wyjąwszy Dystrykt Chrzanowski, w którym ustanowiony jest oddzielny Komornik w Chrzanowie. (*Reskrypt Senatu Rządzącego z dnia 20 Kwietnia 1838 r. Nro 1912 D. G. S.).*

§. 3.

Komornik w Chrzanowie ustanowiony może prócz tego uskuteczniać czynności exekucyjne w Dystrykcie Krzeszowickim.

§. 4.

Żaden Komornik nie może się wymawiać od uskutecznienia powierzanej mu przez stronę czynności do Urzędu jego należącój, oprócz następnych wyłączeń:

1.

§. 5.

Komornik nie może odbywać czynności urzędowych:

1. Dla małżonki, krewnych i powinowatych swoich — aż do stopnia 4 włącznie, ani przeciw nim;
2. przeciwko stronie na żądanie której w tym samym przedmiocie prowadził exekucyą lub inny jaki Akt uskutecznił.

§. 6.

Wyłączenie o którym w poprzednim paragrafie pod N. 2 mowa, nie odnosi się do Komornika w mieście Chrzanowie ustanowionego; wolno jednak w podobnym przypadku stronie udać się do którego z Komorników w mieście Krakowie będących.

Podobna wolność służy stronie w przypadku, kiedy dwóch lub kilku wierzycieli działa w drodze exekucyi przeciw jednemu dłużnikowi, lub kiedy zachodzi pokrewieństwo albo powinowactwo paragrafem 5 przewidziane.

§. 7.

Komornik obowiązany jest na drzwiach kancelaryi swojej zamieścić zawiadomienie o której godzinie też jest otwartą i będzie jego obowiązkiem w godzinie wskazanej znajdować się w téjże dla znoszenia się z stronami.

§. 8.

W Kancelaryi **Komornika** powinna być przybitą lub przylepioną na drzwiach taryffa opłat od wszelkich czynności do urzędu jego przywiązanych; — taryffa ta przez **Prokuratora** przy **Trybunale** za zgodność poświadczoną być winna.

§. 9.

Komornik udając się na exekucyą winien być w przepisany mundur ubrany.

§. 10.

Komornik będąc urzędnikiem wykonawczym sprawiedliwości cywilnej, winien sprawować urząd swój z godnością, wystrzegać się w czasie pełnienia służby nietyl-

ko wszelkiego uniesienia, pogrózek, wyrazów nieprzychylnych i wchodzenia w zatargi z stroną, ale nadto starać się o to, aby postępowaniem swoim dał jej wyraźnie poznać, że dalekim będąc od wszelkiej osobistości, czyni tylko woli prawa i obowiązkom swoim zadosyć.

§. 11.

Komornik obowiązany jest utrzymywać dziennik wszystkich swoich czynności urzędowych, przynajmniej z dwóch liber papieru złożony, oprawny, liczbowany, na rubryki odpowiadające wzorowi do niniejszej Instrukcyi dołączonemu podzielony, i przez Prokuratora przy Trybunale na każdej karcie zaparafowany.

§. 12.

Przeznaczeniem dziennika tego, do którego każdy Akt przez **Komornika** zdziałany pod ścisłą odpowiedzialnością zapisywany być ma, jest składanie podług niego co miesiąc Prokuratorowi przy Try-

bunale rapportów o odbytych przez Komornika czynnościach urzędowych, niemniej zapisywanie w tymże własnoręcznych pokwitowań przez strony w rubryce na to przeznaczonej z odebrania tak pieniędzy wyexekwowanych, jako też i aktów wykucyjnych od Komornika. — Strona pisząc nie umiejąca zakwituje Komornika położeniem znaków przy świadkach, przez stronę przedstawionych którzy się na to, że byli przy odebraniu Aktów lub pieniędzy, i położeniu znaków przez stronę obecni, podpiszą.

§. 13.

Każdy krok Komornika dopełniony przeciw prawu albo niniejszej Instrukcyi, każdy jego postępek złą wiarą nacechowany, czyni go odpowiedzialnym nietylko w drodze cywilnej względem strony której uszczerbek przynosi, ale nadto w drodze karności wedle istniejących w tej mierze przepisów.

§. 14.

Komornik wezwany przez Prokuratora o rapport lub wyjaśnienie, winien takowe złożyć w terminie zakreślonym, lub nie-
możność zadosyć uczynienia usprawiedli-
wić pod karą od 6 do 100 Złp.

§. 15.

Gdyby Komornik pomimo rozciągnio-
nej nań kary pieniężnej, poleceniu danemu
zadosyć nie uczynił, albo gdyby zachodzi-
ły widoczne dowody innego rodzaju nie-
uległości, będzie mógł być wprost przez
Prokuratora tymczasowo w urzędowaniu
zawieszony aż do dalszej decyzji Senatu
Rządzącego. (*R. S. R. z d. 28 Sier-
pnia 1843 r. N. 4488 D. G. S.*)

TYTUŁ II.

*O porządku odbywania służby przez
Komorników.*

§. 16.

Żaden z tytułów exekucyjnych nie mo-
że być wykonywany przeciw stronie do

niego nie wpływającą, lub nie będącą z niego wprost do tego, co jest przedmiotem exekucyi obowiązującą.

§. 17.

Nie można więc prowadzić exekucyi ani z tytułu zdatnego wprowadzić do exekucyi, lecz odnoszącego się do osób trzecich, ani z tytułów jednostronnych, jakimi są: Testamenta, Inwentarze, Protokoły licytacji i inne tego rodzaju Akta, chociażby Intitulacją i klauzulą exekucyjną były zaopatrzone.

§. 18.

Akta w paragrafie 1 następie 2 wyszczególnione winny być spisywane bez przybierania świadków, bez udawania się Komornika do strony której ma być wręczony, i jedynie powinno być dane zlecenie woźnemu wręczenia kopii Aktu téjże stronie.

§. 19.

Exekucya wyroków, ugód Sądowych

§. 14.

Komornik wezwany przez Prokuratora o rapport lub wyjaśnienie, winien takowe złożyć w terminie zakreślonym, lub nie-
możność zadosyć uczynienia usprawiedli-
wić pod karą od 6 do 100 Złp.

§. 15.

Gdyby Komornik pomimo rozciągnio-
nój nań kary pieniężnej, poleceniu danemu
zadosyć nie uczynił, albo gdyby zachodzi-
ły widoczne dowody innego rodzaju nie-
uległości, będzie mógł być wprost przez
Prokuratora tymczasowo w urzędowaniu
zawieszony aż do dalszej decyzji Senatu
Rządzącego. (*R. S. R. z d. 28 Sier-
pnia 1843 r. N. 4488 D. G. S.*)

TYTUŁ II.

*O porządku odbywania służby przez
Komorników.*

§. 16.

Zaden z tytułów exekucyjnych nie mo-
że być wykonywany przeciw stronie do

niego nie wpływającój, lub nie będącój z niego wprost do tego, co jest przedmiotem exekucyi obowiązana.

§. 17.

Nie można więc prowadzić exekucyi ani z tytułu zdatnego wprowadzić do exekucyi, lecz odnoszącego się do osób trzecich, ani z tytułów jednostronnych, jakimi są: Testamenta, Inwentarze, Protokoły licytacyi i inne tego rodzaju Akta, chociażby Intytnlacyą i klauzulą exekucyjną były zaopatrzone.

§. 18.

Akta w paragrafie 1 następie 2 wyszczególnione winny być spisywane bez przybierania świadków, bez udawania się Komornika do strony której ma być wręczony, i jedynie powinno być dane zlecenie woźnemu wręczenia kopii Aktu téjże stronie.

§. 19.

Exekucya wyroków, ugód Sądowych

lub Aktów Notaryalnych jedynie na mocy wyciągów głównych przedsiębiorą być może.— Wyroki sądowe dopiero po przekonaniu się ze stronie stosownie do Art. 147. Kod. Post. Sąd. doręczone zostały, exekwowane być mogą.

§. 20.

Komornik szczególnież do Aktów większej wagi, starać się powinien o przybycie świadków z pomiędzy obywateli i osób poważanych.

§. 21.

Za przybyciem na miejsce exekucyi Komornik winien oznajmić stronie powód swojego zgłoszenia się, okazać jej tytuł z którego działa i wezwać ją do zadosyć uczynienia; a dopiero gdyby strona nie była temu powolną, przystąpić do exekucyi stosownie do brzmienia tytułu.

§. 22.

Jeżeli w ciągu exekucyi spostrzegać się daje, że strona exekwowana chce al-

bo sprzeciwiać się czynności, albo posunąć się do jakiej nieprzyzwoitości względem osoby Kormornika, w tedy ten łągodnie lecz z należytą powagą zwróci jej uwagę na swój charakter urzędowy, na to że działa w imieniu prawa, i na skutki jakie obraza urzędnika, albo gwałtowne sprzeciwianie się jego działaniu za sobą pociągnąć może.

§. 23.

Gdyby uczynione uwagi okazały się być bezskutecznemi, strona exekwowana jednakże nie posunęła się do stawienia fizycznego oporu urzędnikowi wykonawczemu, w ówczas ten nie powinien się dać odwieść od dopełnienia czynności swojej, lecz nieprzyzwoite lub obelżywe wyrażenia w protokole zanotować, i o tem Prokuratorowi rapport złożyć, któren drogą właściwą nastawiać będzie na ukaranie strony niesfornej.

§. 24.

Na ten dopiero wypadek jeżeliby Komornik miał gruntowne powody do obawy doznania od strony exekwowanej czynnego pokrzywdzenia, lub gdyby przez nią stawiony był opór fizyczny, niedozwalający bez widocznych nieprzyzwoitości dalszego załatwiania czynności urzędowej, kontynuacya Aktu zawieszoną zostanie, i sporządzony będzie protokół niesforności obejmujący dokładne opisanie przeszkody dla której Akt takowy przerwany być musiał.

§. 25.

Akt niesforności o ile to stać się może, spisany być winien na miejscu exekucyi, a jeżeli to jest niepodobnem, dokonczony być ma natychmiast w Kancelaryi Komornika w obec tych samych świadków którzy assystowali czynności, którym w każdym razie Akt ten odczytany, oraz przez nich, po uczynieniu w protokóle

wzmianki o témże odczytaniu, podpisany zostanie.— Poczém protokół niesforności Prokuratorowi dla odesłania sprawy obwinionego na drogę karną i dodania pomocy wojskowej Komornikowi przedstawionym będzie.

§. 26.

Akta z powodu których służy Komornikowi prawo likwidowania dyet, i Akta odbywane w skutek terminu poprzednio oznaczonego w wydaném wezwaniu albo zawiadomieniu, powinny na wstępie przy zapisaniu daty wyrażać godzinę rozpoczętej czynności, a jeżeli Akt nie jest zbyt krótki, mieścić w sobie także godzinę jej ukończenia.

TYTUŁ III.

O Aktach komorniczych w ogólności.

§. 27.

Akta Komorników Sądowych obejmować powinny:

1. Datę i miejsce sporządzenia Aktu.

2. **Imię i Nazwisko**, tudzież zamieszkanie strony na rzecz której **Komornik** działa, i jej żądanie.
3. **Imię, Nazwisko**, datę **Nominacyi** i i miejsce w którym **Komornik Kancelarya** swoją utrzymuje.
4. **Powołanie tytułu** lub przepisu **Prawa** na mocy którego działa.
5. **Wyrażenie** czego się domaga.
6. **Podpis Komornika**.

Jeżeli zaś **Akt** należy do rzędu właściwie **exekucyjnych**, w ówczas oprócz powyższych szczegółów obejmować ma:

7. **Skutek** jaki z czynności nastąpił.
8. **Podpis osoby exekwowanej**, lub wzmiankę że podpisać nie chce lub nie umie.
9. **Podpisy świadków przy Akcie**.
10. **Wzmiankę** o pozostawieniu kopii **Aktu** lub **Protokołu** na miejscu **exekucyi** -- albo o doręczeniu oniej przez **woźnego**. — Nadto formy w szcze-

gólnych przypadkach Ustawą exekucyjną przepisane lub z natury samego Aktu wynikające.

TYTUŁ IV.

O Aktach komorniczych w szczególności.

§. 28.

Oprócz przepisów Ustawą exekucyjną wskazanych, Komornik na następujące okoliczności przepisy te objaśniające uwagę zwrócić powinien.

Co do zapowiedzenia.

§. 29.

Nie wolno jest robić zapowiedzenia jak tylko u osób które bezpośrednio i rzeczywiście posiadają fundusze do dłużnika należące, i względnie tego posiadania, nie stanowią w znaczeniu prawném jednej z dłużnikami osoby. I tak niewłaściwe byłoby zapowiedzenie u oberżystów na przedmiotach należących do podróżnych, tudzież u właścicieli domów na ruchomościach mieszkańców położone z téj tylko zasa-

dy, że ci u tamtych mieszkają; zapowiedzenie u małżonka, pełnomocnika, służących dłużnika; zapowiedzenie u Komornika Sądowego posiadającego fundusz dla strony exekwującej przeciw której zapowiedzenie jest czynionem; gdyż osoby te albo nie są w rzeczywistém posiadaniu, albo posiadają w znaczeniu jednej z dłużnikiem osoby.

§. 30.

Wszelkie zapowiedzenia żołdu lub pensyi osób do składu Milicyi Krajowej należących, u Kommendanta Milicyi dopełniane być winny. (*Reskrypt Senatu R. z dnia 1 Czerwca 1840 roku N. 264 D. G. S.*).

Co do zajęcia ruchomości.

§. 31.

Wezwanie przed zajęciem ruchomości Artykułem 40 Ustawy Exekucyjnej przepisane, wtedy tylko czynionem będzie, kiedy za zejściem Komornika na miejsce e-

ekucyi, dłużnik albo przynajmniej jego domownicy są obecni; w przeciwnym razie dosyć jest uczynić w Akcie zajęcia wzmiankę, iż wezwanie w mowie będące dla nieobecności dłużnika i jego domowników, nastąpić nie mogło.

§. 32.

Zajęcie o tyle tylko ma być robione, aby wystarczyło na pokrycie długu i kosztów exekucyjnych.

§. 33.

Komornik przy uskutecznieniu zajęcia tak postępować powinien, iżby przez to przedmioty zajmowane zniszczenia lub uronienia nie uległy.

§. 34.

Dozorca natychmiast przy zajęciu pod utratą taksy Komornika za Akt oddzielny ustanowionym być winien. Ustanowienie dozorca ruchomości osobnym Aktem może jedynie nastąpić w skutek nakazu Prezesa Trybunału lub Sędziego Pokoju w przypad-

kach Art. 51 i 57 Ustawy Exekucyjnej przewidzianych.

§. 35.

W razie gdyby ani dłużnik ani wierzyciel nie przedstawili nikogo na dozorcę w porządku Art. 50 i 51 Ustawy Exekucyjnej, lub gdyby Komornik dozorcę z strony wierzyciela przedstawionego znalazł być nieodpowiedzialnym, wolno mu poruczyć dozór tymczasowy osobie przez siebie wybranej, lecz w takim przypadku za tak ustanowionego dozorcę Komornik z swęj kaucyi jest odpowiedzialnym.

§. 36.

Nie wolno jest Komornikowi rzeczy zajętych do mieszkania ani składu swego, lub do składu osoby przez niego przedstawionej przenosić, chyba tylko w razach koniecznej potrzeby, za zezwoleniem Prokuratora Trybunału na skutek jego raportu udzielonego.

*Co do sprzedaży ruchomości przez
licytacyą.*

§. 37.

Jeżeli oszacowanie ruchomości i ich sprzedaż w jednym dniu odbyte być mogą, w ówczas protokół obydwóch tych czynności w jednym ciągu spisany być powinien pod rygorem utraty tacy za Akt zbyteczny.

§. 38.

W razie gdyby rzeczy kościelne sprzedaży ulegać miały, Komornik przed poleceniem oszacowania onychże, doniesie o tém Prokuratorowi przy Trybunale, a ten właściwej Władzy Duchownej, która wyznaczy Kapłana dla dopełnienia exsekrecyi. O zachowaniu tego przepisu wzmianka w protokóle oszacowania zrobioną będzie. (*Reskrypt Senatu R. z d. 16 Lipca 1841 r. N. 164*).

§. 39.

Do Aktu Licytacji przybieranie świadków jest potrzebne.

§. 40.

Jeżeli Komornik skuteczniając zajęcie uważa że ruchomości albo wcale nie, albo zaledwie na pokrycie kosztów exekucyi wystarczają, dalsze kroki po skutecznieniu zajęcia, jedynie na wyraźne domaganie się wierzyciela (o czém wzmiankę uczynić należy) przedsiębrać być mogą. Lecz gdyby i z oszacowania ten sam okazał się wypadek, sprzedaż nie może mieć miejsca, a koszta dotąd wynikłe wierzyciel ponosić będzie.

Co do zajęcia końcem odzyskania.

§. 41.

Straż o jakiej wspomina Art. 829 Kod. Post. Sąd. żadaną być winna od Prokuratora przez Komornika mającego czynić zajęcie końcem odzyskania.

Co do zajęcia nieruchomości w drodze wydzierżawienia.

§. 42.

Przed zajęciem nieruchomości w dro-

dze wydzierżawienia winien być dłużnik wezwany aby wierzyciela swojego w jego należności zaspokoił pod rygorem przystąpienia do zajęcia na wydzierżawienie w dniu i godzinie w tymże Akcie wymienić się mających.

§. 43.

Na terminie w wezwaniu oznaczonym Komornik uda się na grunt realności zajęcia ulegającej, i tak zajęcie jak oszacowanie rocznych przychodów jednym i tym samym Aktem obejmie, czyniąc wzmiankę w protokole o obecności właściciela lub jego niestawieniu się mimo wezwania.

§. 44.

W razie natrafionych przeszkód w uskutecznieniu zajęcia nieruchomości, winien sobie postąpić Komornik stosownie do przepisów o zajęciu ruchomości.

§. 45.

Zajęcie nieruchomości wiejskiej lub gospodarstwa wiejskiego obejmować powinno

dokładne opisanie Inwentarza martwego i żyjącego do utrzymania ruchu gospodarczego niezbędnie potrzebnego, niemniej wyszczególnienie ilości zboża, bydła i innych przedmiotów które stósownie do Art. 520, 522 i 524 Kod. Cyw. za część nieruchomości z natury swej uważają się.

§. 46.

Przy każdym zajęciu nieruchomości w drodze wydzierżawienia, Komornik obowiązany jest wyjąć z Kassy Głównej Wykaz podatków gruntowych zajętej nieruchomości ciężących, który przez tę Kasę z Urzędu wydany mu pozostanie. Wykaz ten do oryginalnego protokołu zajęcia dołączony być ma. (*Reskrypt Senatu Rządzącego z d. 6 Września 1841 r. N. 4632 D. G. S.*).

Co do zajęcia nieruchomości w drodze wywłaszczenia.

§. 47.

Przepisy §§. 44, 45 i 46 stósują się

i do zajęcia nieruchomości w drodze wywłaszczenia.

Co do Protokołu wprowadzenia dozorca.

§. 48.

Przy zajęciu nieruchomości podobnie jak i przy zajęciu ruchomości, tymczasowy dozorca, stosownie do Art. 98 Ustawy Exekucyjnej natychmiast ustanowionym być winien. Oddzielny Protokół wprowadzenia dozorca nieruchomości ma tylko miejsce z powodu zmiany tymczasowego dozorca Wyrokiem Sądowym stosownie do Art. 107 Ustawy Exekucyjnej postanowionej.

Co do Intromissyj.

§. 49.

Przez Intromissyą rozumie się wprowadzenie nowego posiadacza w fizyczne posiadanie nieruchomości. Intromissya jako Akt którego prawo wyraźnie nie przepisuje, jedynie na domaganie się nowego posiadacza i z tytułu do exekucyi zdadne-

go przedsiębraną być może. Intromissya ma szczególnie miejsce co do takich realności, z objęcia których w posiadanie wynikają dla nowego posiadacza i ludzi na gruncie osiadłych wzajemne prawa i obowiązki, jakimi są realności do których posiadania są przywiązane daniny, pańszczyzna, czynsze.

§. 50.

Urzędnik wykonawczy w przypadku w poprzedzającym paragrafie wymienionym winien dopełnić Intromissyą przez oznajmienie ludziom na gruncie osiadłym, oraz czeladzi miejscowej, iż stosunki jakie mieli z dawnym dziedzicem albo dzierżawcą, odtąd z nowym posiadaczem łączyć ich będą.— Kopia protokołu tej czynności winna być dawnemu posiadaczowi wręczoną.

Co do Exmissyi.

§. 51.

Exmissyą poprzedzać będzie wezwanie do ustąpienia z posiadłości wiejskich

w dniach trzech, z miejskich zaś realności i mieszkań w nich zajmowanych w 24ch godzinach;— wyjąwszy w przypadkach w którychby Wyrokiem Sądowym wyprowadzenie się natychmiast nakazanem było.

§. 52.

Gdy wezwany nie usunie się w zakreślonym przeciągu czasu, Urzędnik wykonawczy przybierze dla dopełnienia exmissyi Urzędnika Policyjnego względnie mieszkania strony exmittowanej właściwego, z którym oraz świadkami przybywszy na miejsce exekucyi, zawezwie stronę, lub jeżeli jest nieobecną, jej domowników do bezwłocznego ustąpienia, czemu gdyby strona nie była posłuszną, przywoła ludzi, i tym nakaze wynosić sprzęty i ruchomości z domu; usuwać bydło, trzodę, rekwizyta gospodarcze i inwentaryczne z realności wiejskiej, przyczem staraniem będzie Komornika, aby nowy posiadacz bezpośrednio zajął miejsce dawnego. Proto-

kół téj czynności, oprócz zachowania zwykłych formalności, będzie nadto przez obydwóch posiadaczy oraz Urzędnika Policyjnego podpisany — albo wzmianka zrobioną, że pierwsi nie umieją lub nie chcą podpisać.

Co do przyaresztowania osoby dłużnika.

§. 53.

Celem pewniejszego skutku w wykonaniu wyroku nakazującego przyaresztowanie dłużnika, Komornik winien się wcześniej postarać o dodanie pomocy wojskowej przez Prokuratora, na przypadek zajść mogącego oporu.

§. 54.

Dla uniknienia wątpliwości i sporów w drodze przyznania należytości Komornikowi z tytułu dopełnianej exekucyi wyroku nakazującego przyaresztowanie dłużnika wyniknąć mogących, Komornik obowiązany będzie zawiadomić wierzyciela

domagającego się téjże exekucyi o każdym zamierzonym Akcie, i protokół każdej niedoszłej do skutku exekucyi tenże wierzyciel podpisać powinien; a w razie odmówienia podpisu, wzmianka o powodach w tymże protokóle zrobioną być ma.

Co do Aktu chęci uiszczenia.

§. 55.

Komornik mający przedsiębrać Akt chęci uiszczenia, winien przedewszystkiẽm stósownie do ustępu 1go Art. 1259 Kod. Cyw. nakazać wręczyć wierzycielowi kopią wezwania wymieniającego miejsce, dzień i godzinę w których rzecz lub pieniądze oddawane złożonemi być mają, z poleceniem, iżby wierzyciel stawił się na terminie dla odebrania takowych pod rygorem złożenia rzeczy lub pieniędzy ofiarowanych do Depozytu Sądowego na jego koszt i ryzyko.

§. 56.

Jeżeli miejsce w którem wypłata pie-

niędzy lub wydanie rzeczy nastąpić winno objęte jest Aktem lub Wyrokiem z mocy którego Komornik działa, w ówczas winien się ściśle zastosować do osnowy tegoż Aktu albo Wyroku; jeżeli zaś miejsce to nie jest oznaczone, tedy zaofiarowanie zapłaty winno nastąpić w zamieszkanu lub mieszkaniu wierzyciela, albo w zamieszkaniu obraném do wykonania umowy.

Zaofiarowanie czynione w innych miejscach nad wymienione, chociażby temi były Kancellarye Notaryuszów lub innych Komorników (ma się rozumieć w tytule wykonawczym nie obrane), pociągnie za sobą odpowiedzialność za szkody względem stron w drodze cywilnej— i kary w drodze dyscyplinarnej na urzędnika wykonawczego rozciągnąć się mające.

§. 57.

W miejscu, dniu i godzinie oznaczonych winien Komornik zgłaszającemu się

wierzycielowi wprost i za jego kwitem rzecz wydać lub pieniądze wypłacić -- czynności tej spisany być powinien protokół. Jeżeli zaś wierzyciel wzbrania się przyjąć zaoferowaną zapłatę, lub się nie zgłasza, Komornik spíše po całogodzinném oczekiwaniu protokół niedoszłej czynności, zrobi w nim wzmiankę o bezskuteczném upłynieniu terminu, wyrazi gatunek oddawanych przedmiotów, a jeżeli to są monety, ich gatunek i liczenie, wzmiankę o uchybieniu odpowiedzi z strony wierzyciela lub jego niestawieniu się, tudzież o mającym nastąpić składzie. Protokół ten po odczytaniu świadkom i wierzycielowi jeżeli jest obecny wraz z nimi, Komornik podpisze. W razie odmówienia podpisu przez wierzyciela, wzmianka o tém zrobioną będzie.

Na wypadek niestawienia się wierzyciela, kopia protokołu tego doręczoną mu być powinna.

§. 58.

W skutek niezgłoszenia się wierzyciela po odebranie rzeczy lub pieniędzy ofiarowanych w drodze uiszczenia, lub odmówienia przyjęcia, Komornik stawia się osobiście w Urzędzie Depozytowym, spíše protokół składu rzeczy albo pieniędzy z wyszczególnieniem gatunku monet, przez Kassyera Urzędu Depozytowego podpisać się mający, zrobi podanie potrójne do Trybunału o udzielenie Urzędowi Depozytowemu upoważnienia do przyjęcia składanych rzeczy lub pieniędzy — i kopią protokołu składu stósownie do ustępu 4go Artykułu 1259 Kod. Cyw. wierzycielowi wręczyć poleci, z wezwaniem, aby odebrał sobie rzeczy albo pieniądze zaznaczone.

TYTUŁ V.

O niektórych szczególnych przepisach dotyczących służby Komorników Sądowych.

§. 59.

Świątami prawnymi w których w myśl

Art. 1037 K. P. S. ani wezwanie ani exekucya przedsiębrana być nie może, są dni niedzielne, wszelkie uroczyste święta i dzień 11sty Września.

§. 60.

Nie może być także dokonywaną przeciw Starozakonnym w dniu świąt ich uroczystych, które pospolicie jako takie w Kalendarzach są wymieniane — chyba za szczególnym pozwoleniem Prezesa Trybunału lub Sędziego Pokoju w przedmiotach Ich attrybucyi ulegających i w wypadkach prawem przewidzianych. Wszelkie inne święta Starozakonnych tak zwane wolne i Sabaty, nie stanowią przeszkody do odbywania w nich exekucyi. (*Rezkrypt Senatu Rządzącego z d. 9 Wrześniu 1842 N. 3655 D. G. S.*).

§. 61.

Dniami targowemi w których jedynie sprzedaż ruchomości zajętych przez licytacją następować może, są Wtorki i Piąt-

ki; w dniach tych licytacye w bramie Su-
kiennic od ulicy Brackiej odbywanemi być
mają. Oprócz tego dniem targowym na
zboże jest Poniedziałek, na konie Wtorek,
na bydło i trzodę Wtorek i Piątek i to w
miejscach na tego rodzaju targi publiczne
przeznaczonych.

§. 62.

Urzednicy Administracyjni lub Sado-
wi w tenczas tylko mogą być dozorcami
zajętych ruchomości lub nieruchomości, kie-
dy należą do rzędu osób w Art. 52 Usta-
wy Exekucyjnej pod N. 2 i 3 wyrażo-
nych, i kiedy na ustanowienie ich zezwoli
według okoliczności dłużnik albo zajmu-
jący; lub kiedy nareszcie podejmują się do-
zorowania bezpłatnie. (*Reskrypt Sena-
tu Rządzącego z dnia 24 Lutego 1841
r. N. 1070 D. G. S.*).

§. 63.

W razie dodania Komornikowi pomo-
cy wojskowej do exekucyi przez niego od-

bywanéj, tenże będzie mógł udać się z stósowném od Prokuratora przy Trybunale wezwaniem do Komendanta Milicyi, któren powierzy na ręce Komornika rozkaz do Brygadiera lub innéj Władzy wojskowej mającéj dostarczyć pomocy.—
(*Reskrypt Senatu Rządzącego z d. 9 Września 1842 r. N. 3655 D. G. S.*).

TYTUŁ VI.

O Kosztach exekucyjnych i ich applacydacyi.

§. 64.

Przepis Art. 35 Postanowienia Senatu Rządzącego z dnia 5 Maja 1826 r. N. 849 o opłatach i taxach zabraniający Komornikom Sądowym domagania się od stron exekucyi żądających przedpłaty na koszt, stósuje się jedynie do tych wypadków, w których exekucya może być ostatecznie do skutku doprowadzona; w innych zaś razach gdzie exekucya jest tylko tymczasową, lub gdzie czynność Ko-

mornika ogranicza się na zdziałaniu Aktów, które przed stanowczém ukończeniem exekucyi, ulegają rozpoznaniu sądów, jako to: przy wszelkich wezwaniach exekucyjnych, zapowiedzeniach, zajęciu tymczasowém ruchomości, zajęciu nieruchomości, protokóle wprowadzenia dozorczy nieruchomości, akcie exmissyi z wyroków *in possessorio* zapadłych, protokóle zaznaczeń w Depozycie Sądowym i tym podobnych, nakoniec i w tych wypadkach gdzie Komornik przedsięwzięcie Akt nienależący wedle brzmienia niniejszėj Instrukcyi do rzędu Aktów exekucyjnych; strona żądająca sporządzenia Aktu, po skończonėj przez Komornika czynności odbierając Akta, koszta exekucyjne zaraz zaspokoić winna, zachowując sobie prawo domagania się zwrotu takowych od dłużników przed Sądem. (*Reskrypt Senatu Rządzącego z d. 2 Stycznia 1843 r. N. ³⁵⁰³ D. G. S.*).

§. 65.

Jednakże koszta za Akt wezwania o czynsz stosownie do Art. 849 K. P. S. sporządzony, ulegają applacydacyi od strony wezwaney, jeżeli taż wezwana będąc już po dniu w którym czynsz w ślad przepisów w tym względzie obowiązujących, był od niej wymagalnym, takowy zaspokoiła. W przeciwnym razie strona na żądanie której uskutecznione było wezwanie, też koszta, zachowując sobie w drodze prawa regres do strony dłużnej, sama zaspokoić powinna.

§. 66.

Rozporządzenie Senatu Rządzącego z d. 5 Maja 1826 r. do N. 849 D. G. S. wydane w Rozdziale V. w Art. od 31 do 35 obejmuje taxy dla Komorników, do których ciż ściśle stosować się są obowiązani.

§. 67.

Jeżeli Komornik dalej niż o milę wydała się na exekucyą, służy mu prawo

likwidowania dyet w stosunku zŁp. 4 dziennie; — za świadków zaś, o ile ich Komornik z sobą bierze, i o ile strona exekucją popierająca nie wystara się o miejscowych w Okregu, likwidować może dyety wedle Art. 13 Ustawy z dnia 5 Maja 1826 r. o opłatach i taxach w stosunku zŁp. 2 dziennie, lecz dla nich zwrotu kosztów podróży w żadnym przypadku domagać się nie ma prawa. (*Reskrypt Senatu Rządzącego z dnia 2 Stycznia 1843 N. ³⁵⁹³ 1842 r.* D. G. S. i z d. 9 Września 1842 N. 3655 D. G. S.).

§. 68.

Za spisanie protokołu niesforności w porządku Art. 22 Ustawy Exekucyjnej należy się Komornikowi taka taxa, jaka za Akt exekucyjny Art. 31 Ustawy o taxach jest przepisana.

§. 69.

Dozorca na zasadzie Art. 51 Ustawy Exek. przez Komornika przy zajęciu ruchomości z urzędu ustanowiony, jeżeli nie jest wierzycielem lub jego małżonkiem i jeżeli nie należy do rzędu osób w Art. 52 pod N. 3. tejże Ustawy wymienionych, ma

prawo do wynagrodzenia za pierwsze dni 10 po złp. 1 dziennie, za następne po gr. 15; w żadnym zaś wypadku nagroda dozorecy nie może przewyższać dziesiątej części wartości ruchomości zajętych. Gdyby dozorca na rzeczy zajęte użyć musiał własnego oddzielnego składu, za któryby mu się czynsz stosowny należał, nie może żądać razem czynszu i dyety, lecz jedną tylko z tych należności likwidować ma prawo. (*Postanowienie Senatu R. z d. 24 Lutego 1841 N. 1070 D. G. S.*).

§. 70.

Stronie na rzecz której exekucya jest prowadzoną służy wolność zmienienia Komornika i odebrania od niego Aktów exekucyjnych; w obydwóch jednak wypadkach obowiązana jest do zaspokojenia kosztów exekucyjnych już wynikłych; Komornik zaś mocen będzie przed zwrocciem żądanych od niego Aktów exekucyjnych przedstawić je do applacydacyi Prokuratorowi, o ileby strona wspomnionych kosztów dobrowolnie nie zaspokoiła. (*Reskrypt Senatu R. z d. 9 Września 1842 r. N. 3655 D. G. S.*).

§. 71.

Za przedstawienia czynione do Prokuratora, Komornikowi, oprócz zwrotu ceny stępla, tam gdzie go według prawa użyć wypadało, przez stronę do płacenia kosztów exekucyjnych obowiązana, żadna taxa nie należy się. (*Reskrypt Senatu R. z d. 29 Stycznia 1841 N. $\frac{7200}{1840}$ D. G. S.*)

§. 72.

Przy końcu każdego wezwania exekucyjnego i Aktu exekucyjnego winna być po podpisach Urzędnika wykonawczego i świadków zamieszczona na oryginale szczegółowa likwidacya kosztów exekucyjnych za Akt, stęple, świadków, wręczenie, miłowe i t. p.; w przeciwnym razie strona nie będzie obowiązana do ich zapłaty, a Prokurator onych nie przyzna.

§. 73.

Do Prokuratora przy Trybunale należy applacydowanie kosztów exekucyjnych w skutku wniesionej o to prośby na stęplu ceny właściwej. Na tejże drodze również i łącznie z kosztami Komorników przyznawane będzie wynagrodzenie dla dozorców zajętych ruchomości, oraz dyeta dla

świadców użytych do Aktów exekucyjnych. Rezolucya Prokuratora w tym względzie będzie ostateczną. (*Reskrypt Senatu R. z d. 29 Stycznia 1841 r. N⁷²⁰⁰₁₈₄₀ D.G.S.*).

§. 74.

Koszta za spisanie Aktów bez potrzeby niewłaściwie lub na uciążenie stron zdziałanych, koszta likwidowane za użycie świadków lub innych osób tam gdzie obecność ich nie jest wymagana, nie tylko nie będą przyznane, ale nadto Komornik za likwidowanie takich kosztów do stosownej odpowiedzialności z urzędu pociągniętym będzie.

Dopilnowanie wykonania przepisów niniejszą Instrukcją objętych, która jako obowiązująca Dziennikiem Praw ogłoszoną zostaje, Prokuratorom obydwóch Sądów zalecamy.

Działo się w Krakowie na posiedzeniu Naszemu dnia dziewiątego Września tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku.

Za Prezesa Senatu

J. KSIEŻAŃSKI.

Sekretarz Jlny Senatu

(M. P.)

J. SŁONINSKI.

Nowakowski Sekr. D. K. Senatu.

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Zważywszy, iż lubo dekreta Najjaśniej-
szego Króla Saskiego z dnia 7 Lutego
1809 r. i z dnia 9 Listopada 1811 r.
dotąd w kraju tutejszym obowiązujące prze-
pisują, które spory za administracyjne u-
ważane i w jaki sposób takowe rozpozna-
wane i rozstrzygane być mają; gdy jednak
też dekreta z względu na organizacyą
Władz w kraju W. M. Krakowa, jak
równie na później wydane prawa, niektóre
zmiany za sobą pociągnęły i ztąd uzu-
pełnień potrzebują, gdy równie przepis art.
33 Statutu urządzającego Senat wymaga
rozwinęcia pod względem sposobu postę-
powania na wypadek sporu o jurisdycyą
między Senatem a Władzami Sądowymi:
przeto stanowimy następujące pravidła

pod względem postępowania w sporach administracyjnych.

TYTUŁ I.

O sporach administracyjnych i ich rozstrzygnięciu.

Artykuł 1.

Za spory administracyjne uważają się:

- a) spory o allewiacyą w podatkach;
- b) spory o wypłaty Rządowi, funduszom Szpitalnym lub Instytutom pod bezpośrednią administracyą Rządu zostającym, od osób partykularnych lub partykularnym od tychże z kontraktu przypadające;
- c) spory o pretensye przedsiębiorcom jakiegokolwiek bądź rodzaju do Rządu z kontraktów z Rządem zawartych, lub nawzajem o pretensye Rządu przeciwko przedsiębiorcom z tychże kontraktów wypływające; tudzież spory względem brzmienia rzeczonych kontraktów i ich wykonania;

- d) spory między prywatnymi a przedsiębiorcami robót publicznych, gdy pierwsi użalają się o krzywdę, którąby z winy przedsiębiorców w exekucyi tychże robót ponieśli;
- e) spory szczególnemi Ustawami rozpoznaniu i rozstrzygnienu Władzy Wydziałów Senatu lub samego Senatu Rządzącego poddane.

A r t y k u ł 2.

Spory w poprzedzającym Artykule wymienione, rozpoznaje i rozstrzyga w pierwszej Instancyi jeden z Wydziałów Senatu, a mianowicie ten, który jest właściwy z przedmiotu o który spór zachodzi, w drugiej zaś i ostatniej sam Senat.

A r t y k u ł 3.

Spory administracyjne w Wydziałach i Senacie rozpoznawane i decydowane będą tak jak inne przedmioty do attrybucyj Władz tych należące; decyzye wydawane być mają w formie dla reskryptów przyjętej.

Artykuł 4.

Każde żądanie lub skarga powinno obejmować obrane w mieście Krakowie zamieszkanie, zamieszkanie strony przeciwniej, jeżeli takową jest osoba partykularna, punkta czynu i prawa, dowody na których się opiera i konkluzyą. Nadto jeżeli spór nie odnosi się do Rządu, ale do osoby trzeciej, skarga winna być złożona w dwóch exemplarzach.

Artykuł 5.

Każda skarga wyniesiona przeciwko osobie trzeciej winna być jej komunikowana z zastrzeżeniem dania w dwóch exemplarzach odpowiedzi w terminie dni piętnastu od doręczenia takowej przez filurę rachując, a to pod rygorem wydania decyzji na podstawie żądania strony powodowej; odpowiedź winna obejmować obrane do sporu zamieszkanie w mieście Krakowie. Jeżeli zachodzi tego potrzeba, może mieć w tejże samej formie i terminie miejsce

dalsza odpowiedź, a mianowicie replika i duplika.

Artykuł 6.

Wydział najdalej w ciągu dni trzydziestu, od podania do dziennika żądania lub ostatniego pisma rachując, wyda swą decyzję.

Artykuł 7.

Czujący się być uciążony decyzją Wydziału, może w terminie dni piętnastu, od doręczenia decyzji rachując, odwołać się do Senatu Rządzącego drogą rekursu. Po upływnieniu terminu tego rekurs jest nieprzyjmowalny. Instrukcją sporu prowadzi Wydział, który do wydania decyzji w pierwszej Instancji nie wpływał. Forma rekursu i pism wzajemnych, tudzież terminu do podawania tychże są też same co w pierwszej Instancji.

Artykuł 8.

Wszelkie inne spory nad wymienione w art. 1 rozpoznaniu Władz Sądowych ulegają.

TYTUŁ II.

O sprawach jurysdykcyjnych.

Artykuł 9.

Jeżeli spór rozpoznaniu i rozstrzygnięciu Władz administracyjnych ulegać mogący, przed Sądem wyniesiony zostanie, **Obróńca Spraw Rządowych** na właściwej drodze winien przedewszystkiem żądać upoważnienia siebie od **Senatu Rządzącego** do wyniesienia obrony niewłaściwości Sądu. Jeżeli w Sądach w którejkolwiek Instancji zapadnie wyrok uznający Władze Sądowe za właściwe do rozpoznania wytoczonego sporu, **Obróńca Spraw Rządowych** w odwołaniu się do wyższej Instancji winien złożyć Senatowi zapadły wyrok, poczem stosownie do przepisu **Art. 33 Statutu Organicznego**, Senat zawiąże **Komitet** mający udzielić opinią co do właściwości jurysdykcji. Jeżeli Sąd z **§. 170 K. P. S.** uzna się z Urzędu za niewłaściwy i sprawę przed Władze administra-

cyjne po osądzenie odesła, **Obróńca Spraw Rządowych** winien równie złożyć **Senatowi Rządzącemu** wyrok dla orzeczenia czyli ma na takowym poprzestać, czy też od niego do wyższej Instancyi odwołać się; w którym to przypadku **Senat** równie **Komitet** wyżej rzeczony zawiąże.

A r t y k u ł 10.

Komitet jurysdykcyjny rozpoznawszy spór, sporządzi protokół swych uwag i swą opinią dołączy. Późem przedstawi go **Senatowi Rządzącemu** dla przesłania **Konferencyi Rezydentów trzech Wysokich Protegujących Dworów**.

A r t y k u ł 11.

Po zadecydowaniu stanowczo przez **Konferencyą Rezydentów Wysokich Protegujących Dworów** czyli spór wyniesiony do **Władzy Sądowej** lub administracyjnej należy, **Senat** wyda polecenie, aby **Obróńca Spraw Rządowych** na zasadzie decyzji **Konferencyi Rezydentów** stosownie do po-

łożenia sprawy, bądź od excepcyi niewłaściwości Sądu odstąpił, bądź uchYLENIA wyroku w wyższej Instancyi domagał się; w którym to wypadku Obrońca poprze odwołanie się do téjże Instancyi od wyroku uznającego właściwość lub niewłaściwość Sądu i złoży Sądowi wydaną przez Konferencyą Rezydentów decyzją. W ostatnim wypadku Sąd na podstawie téj decyzyi spór przed Instancją właściwą odeśle.

Zastosowanie się do niniejszego rozporządzenia, które jako obowiązujące w Dzienniku Praw zamieszczonem zostaje, Władzom których to dotyczy polecamy.

Działo się w Krakowie na posiedzeniu Naszém dnia trzynastego Października tysiąc ósmset czterdziestego piątego roku.

Prezes Senatu

SCHINDLER.

Sekretarz Jlny Senatu

(M. P.)

J. SŁONINSKI.

Nowakowski Sekr. D. K. Senatu.

MY

PREZES I SENATOROWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okregu.*

W rozwinięciu Ustawy Sejmowej z dnia 16 Lipca 1844 roku uchylającej loteryą liczbową w W. M. Krakowie, a mianowicie Artykułów 2 i 3 wzmiankowanej Ustawy, stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Loterya liczbowa w W. M. Krakowie dotychczas istniejąca z dniem 1 Stycznia 1846 r. uchyla się.

Artykuł 2.

W skutek czego zakazują się w kraju Wolnego Miasta Krakowa wszelkie loterye jakiegokolwiek nazwiska i pochodzenia.

Artykuł 3.

Jedynie loterye fantowe na nieruchomości i ruchomości w kraju W. M. Krakowa za zezwoleniem szczegółowem Senatu Rządzącego miejsce mieć mogą.

Artykuł 4.

Każdy sprzedający losy loteryjne jakiegokolwiek bądź nazwiska i kraju, ulegnie oprócz konfiskaty losów, karze pieniężnej **Złp. 1000.** każdy roznoszący na sprzedaż kartki loteryjne ulegnie karze **Złpol. 500.** Kary te w dwóch trzecich częściach na cele dobroczynne przez Senat Rządzący oznaczyć się mające, a w jednej trzeciej części donoszącemu przypadać będą.

Gdyby się okazało, że przekraczający nie jest w możności zapłacenia kary, winien będzie odsiedzieć stosunkowy Policyjny areszt, licząc **10 Złp.** za każdy dzień aresztu.

Artykuł 5.

Każdy posiadający los loteryjny w kraju W. M. Krakowa oprócz konfiskaty tegoż

winien będzie opłacić stępel kary wyrównujący cenie w stosunku Złp. 2 za każdy grosz stawki na loteryą liczbowa, a Złp. 6 za każdy 1 Złp. stawki na loteryą klasyczną. Posiadający losy loteryjne na nieruchomości i ruchomości w kraju W. M. Krakowa niedozwolone, ulegają tejże samej karze jak posiadacze losów loteryi klasycznej.

Artykuł 6.

Dochodzenie przewinienia w mowie będącego następować będzie tak na doniesienie przez kogokolwiek bądź uczynione, jako też i z Urzędu, jak skoro zajdą poszlaki czynu, a to w M. Krakowie przez Dyrekcyą Policji, w Okręgu zaś przez Kommissarzy dystryktowych, które to Władze po rozpoznaniu dowodów prawnych, stosowne decyzye w I Instancyi wydadzą, z wolnem odwołaniem się w drodze rekursu do Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policji w przeciągu dni ośmiu od daty publikacyi decyzyi Dyrekcyi Policji, jako też i Kommissarzy dystryktowych.

Artykuł 7.

Dowód prawnego przekonania, ustanowiony być winien według ogólnych przepisów dla ciężkich Policyjnych przestępstw

wydanych. Posiadanie losu loteryi, której ciągnięcie jeszcze nie nastąpiło, bez względu gdziekolwiekby takowy był nabyty, pociąga za sobą stępel kary wyżej rzeczony. Tłómaczenie się, że los znaleziony został przyjetem być nie może; każdy bowiem znajdujący los winien go złożyć w biurze Dyrekcyi Policyi.

Artykuł 8.

Wygrana z losów skonfiskowanych, na cele dobroczynne przypada.

Artykuł 9.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które za obowiązujące z dniem 1 Stycznia 1846 roku poczynając uważanem być ma, Wydziałowi Spraw Wewnętrznych i Policyi, Dyrekcyi Policyi, tudzież Kommissarzem dystryktowym w czem do kogo należy polecamy.

Działo się w Krakowie na posiedzeniu Naszemu dnia dwunastego Grudnia tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku.

Prezes Senatu

SCHINDLER.

Za Sekretarza Jlnego Senatu

(M. P.)

S. POPIELECKI.

Nowakowski Sekr. D. K. Senatu.